

[Udenrigsministeren]

der skulle ud at rejse. Det er selvfølgelig helt urimeligt sagt, men det beskriver netop noget af den gode samarbejdets ånd, der har eksisteret på netop ulandsbistandens område gennem årene. Jeg er derfor ikke helt enig med hr. Glønborg, når han siger, at drilleriet er lagt til side, og at der er tale om et konstruktivt samarbejde. Der har sådan set ikke været drilleri på dette område, der har været et konstruktivt samarbejde, og det er det, vi i dag har kunnet konstatere fortsætter.

Jeg vil også sige til hr. Glønborg, at det, jeg sagde før, var ikke, at der er småting, vi må lade ligge. Nej, det, jeg prøvede at sige, var i virkeligheden, at der er mange store og vigtige problemer, mange store og vigtige opgaver rundt om i verden, som vi bliver nødt til at lade ligge, fordi vi nødvendigvis må vælge for nu at slå så stærkt igennem som overhovedet muligt, og derfor vil vi altid kunne pege på meget værdige projekter og meget vigtige opgaver, som vi bare må konstatere at vi ikke har kræfter til at løfte sammen med alle de andre.

Netop dette at samarbejde så tæt med Socialdemokratiet om dette er lige så farligt og spændende som at ride på en tiger. Hvis man ikke hopper af i tide, risikerer man at blive bragt dybt ind i skoven, og hvis man hopper af for tidligt, risikerer man at blive ædt. Derfor er jeg nødt til at reagere lidt på en bemærkning, fru Helle Degn kom med her. Hun mente, at jeg da måtte være enig med hende i, at når danske virksomheder ikke er mere med i ulandsbistanden, er det ikke, fordi der er noget galt med politikken, men fordi der er noget galt med erhvervslivets evne til at være med. Det er jeg ikke helt enig i, og derfor tror jeg også, at vi, selv om det ikke har været på dagsordenen i dag, må begynde at ruste os lidt til diskussionen også om fordelingen.

Hvis vi nu tænkte den tanke, at vi, som nogle i dette Ting jo ønsker det, lod en endnu større procentdel af vores bistand gå til multilateral bistand, kunne det meget vel være, at der i dag havde været mennesker i Svendborg og på Morsø, som ikke var i gang med at bygge slæbe- og lodsbåde til Baira, men i stedet for var på bistand, eller mennesker i Randers, som ikke var i færd med at bygge godsvogne til Botswana, men i stedet for var på bistand, eller mennesker i Silkeborg, som ikke var med til at lave mejeridstyr til Nepal og Zimbabwe, men som i ste-

det for var arbejdsløse, eller mennesker i Thisted, som ikke hos Cimbria var med til at lave udstyr til de store siloer i det østlige og sydlige Afrika, men var uden arbejde, mennesker i Frederiksværk, som ikke var med til på Stålværkværket at lave stål, som leveres til Tanzania, hvor man laver landbrugsredskaber af det, og jeg kunne blive ved.

Nu er det heldigvis sådan, at der er, har vi regnet ud, ca. 12.000 mennesker her i landet, som er beskæftiget på danske arbejdspladser med at producere dansk ulandsbistand, og det tal synes jeg vi må have en fælles interesse i at sørge for bliver større – under fuld iagttagelse af de principper, der skal gælde, herunder også kravet om, at det selvfølgelig skal være en konkurrencedygtig produktion, der er tale om. Her må vi altså også være opmærksom på, om vi måske ved en vis omlægning af vores politik kan sørge for, at flere end de nuværende 12.000 mennesker er med, uden at det går ud over de hensyn, vi skal tage til modtageren.

Derfor tror jeg, det er en god ramme, vi har lagt for det videre arbejde i forbindelse med debatten her i dag. Vi skal nu i Udenrigsudvalget grundigt til at diskutere landevalget og hele grundlaget for landevalget, vi skal i Finansudvalget diskutere, hvordan vi kan få en øget fleksibilitet vedrørende udmøntningen af principperne i forbindelse med ulandsbistanden, og vi skal i dette nye forum, hvor vi prøver at samle erhvervslivet, arbejdsmarkedets parter og Danida, have en diskussion om, hvordan vi kan bedre mulighederne for erhvervslivets deltagelse.

Jeg mener, det er et ganske godt mønster, vi her er nået frem til, og regeringen betragter det som en vigtig opgave at bidrage til, at vi i dette samarbejds mønster kan fortsætte det gode og konstruktive samarbejde, som vi har haft i adskillige år.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Vi har en udenrigsminister, som åbenbart rider på en tiger. Jeg vil sige til ham, at så tror jeg også, han skal passe på ikke at stå af ude i skoven, for så kunne det jo være, der var nogle ting, han skulle have klaret af vedrørende fordelingen af den bilaterale og den multilaterale støtte. Jeg er ikke sikker på, at ministeren har sit bagland i orden, hvis han hopper af her, og så vidt